

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om større tryghed i ansættelsen for alle lønmodtagere.

Af Jette Gottlieb (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 26/1 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

I denne folketingsssamlings åbningstale sagde statsministeren:

»Regeringen vil fremsætte forslag til en samling og klargøring af de mange bestemmelser om lønmodtagernes ansættelsestryghed.«

Oprindeligt var tanken, at ansættelsesretsudvalget skulle udarbejde grundlaget for et sådant forslag; men som det ganske rigtigt nævnes sidst i bemærkningerne til beslutningsforslaget, lykkedes det ikke ansættelsesretsudvalget at gøre sit arbejde færdigt.

Vi overvejer i øjeblikket, hvordan vi nu kommer videre med sagen. Det indgår bl.a. i overvejelserne, om det er hensigtsmæssigt at foreslå regler, der kan sikre alle grupper en bedre beskyttelse i opsigelsessituationer.

Det er regeringens opfattelse, at Enhedslistens forslag er for vidtgående – ikke fordi lønmodtagerne ikke bør have sådanne rettigheder, som nævnes i beslutningsforslaget, men fordi de fleste rettigheder, der er tale om her i landet, er noget, som arbejdsmarkedets parter aftaler.

I beslutningsforslaget lægges der op til ændringer i det regelsæt, der gælder ved kollektive afskedigelser. Jeg vil minde om, at det er først pr. 1. januar i år, de seneste lovgivningsændringer fra 1994 gælder fuldt ud.

Det er også først fra den 1. januar i år, vi har fået etableret den varslingspulje på 75 mio. kr., der blev truffet aftale om i forbindelse med vedtagelsen af varslingsloven.

Kollektive afskedigelser kan berøre de afskedigede og også det lokalsamfund, hvor der sker afskedigelser, meget hårdt. Der kan derfor blive brug for en særlig indsats, og her er det, varslingspuljen kommer ind i billedet med støtte til særlige erhvervs- og beskæftigelsesfremmende initiativer.

Der kan f.eks. være tale om vejledning med hensyn til efteruddannelse og om etablering af

uddannelsesorlov fra virksomheden med henblik på at undgå afskedigelser, om gennemførelse af målrettede jobsøgningskurser for de afskedigede medarbejdere, om opkvalificering af de afskedigede medarbejdere gennem kurser og om individuelle rådgivningssamtaler mellem AF, virksomhedens ledelse og tillidsrepræsentanter med henblik på en aftale om, hvordan AF's tilbud skal tilrettelægges.

Hvis der på et tidspunkt måtte opstå behov for yderligere justeringer af regelsættet om kollektive afskedigelser, vil vi selv sagt tage de nødvendige initiativer.

Så selv om regeringen altså generelt gør sig sine overvejelser om lønmodtagernes beskyttelse i forbindelse med opsigelse, kan regeringen ikke støtte forslaget, sådan som det er fremsat i Folketinget fra Enhedslistens side.

Peder Sass (S):

Dette beslutningsforslag har vi naturligvis meget sympati for i Socialdemokratiet, eftersom dets indhold og substans bygger på et gammelt socialdemokratisk beslutningsforslag fra 1988 om lønmodtagernes tryghed i ansættelsen.

Vort forslag dengang indeholdt formuleringer om procedurerne i forbindelse med afskedigelser m.v. og blev i 1994 fulgt op af lov om varsling m.v.

I Socialdemokratiet deler vi fuldt og helt Enhedslistens ønske om at skabe trygge ansættelsesvilkår og gode samarbejdsforhold, idet det er en forudsætning for udvikling og fornyelse.

Der er ingen, der vil være i tvivl om, at den teknologiske udvikling kræver hurtige og afgørende ændringer på arbejdsmarkedet, og nogle af forudsætningerne for at komme igennem denne omstilling er, at der er tryghed i ansættelsen, at den enkelte medarbejder deltager i processen, at der er retfærdighed mellem lønmodtagergrupperne, mellem arbejdere og funktionærer samt mellem kvinder og mænd, og at virksomhederne bliver bedre til at lave uddannelsesplaner for deres medarbejdere.

Med lovændringen i 1994 blev der indført skærpede varslingsregler, og arbejdsgiverne fik pligt til at indlede forhandlinger med lønmodtagerne eller disses repræsentanter, hvilket er et skridt i den rigtige retning, hvorved alle lønmodtagere sikres et sæt minimumsregler i forbindelse med afskedigelser.

Vi har dog ikke til hensigt at bryde med de overordnede arbejdsmarkedsprinsipper, at parterne gennem forhandlinger løser denne opgave